

عنوان مقاله:

سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در قبال بحران سوریه؛ بررسی از منظر موازنه تهدید

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم سیاسی، روابط بین الملل و تحول (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیر فعله گری - کارشناس ارشد روابط بین الملل دانشگاه تهران

احمد یوسف پور - دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در اسفند ۱۳۹۰ برخی اعتراضات مردم نسبت مشکلات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در کشور سوریه شکل گرفت که البته این اعتراضات در مدتی کمتر از ۵ ماه، ابتدا با ایجاد ارتش آزاد سوریه و در ادامه در آذر ۱۳۹۱ با حضور گروهک های تکفیری و تروریستی که مورد حمایت و پشتیبانی کامل برخی دول خارجی بودند، به یک جنگ نظامی با راهبرد تغییر حکومت و براندازی نظام سیاسی سوریه تبدیل گردید. ج.ا.ا در این میان با عنایت به درخواست دولت بشار اسد اقدام به کمک و حضور مستشاری نظامی نمود و در این راه جهت نیل به اهداف خود ضمن ایجاد یک اتحاد قوی، متحمل هزینه های مادی و بویژه معنوی از جمله شهادت تعدادی از بهترین فرمانده هان و نیروهای خود گردید. با توجه به اهمیت مقوله جنگ در عرصه بین الملل و نیز ضرورت تبیین اتخاذ راهبرد مذکور در مطالعات روابط بین الملل، این تحقیق به دنبال پی بردن به چرایی در پیش گرفتن سیاست فوق از سوی ایران است. داده های این تحقیق با مراجعه به منابع کتابخانه ای جمع آوری و با عاریه گرفتن دال مرکزی نظریه موازنه تهدید از طریق روش کیفی (تاریخی) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاصل از این تحقیق، نشان می دهد که ج.ا.ا در قبال بحران سوریه، رویکرد تهاجمی نداشته، بلکه با عنایت به اینکه امنیت و منافع ملی خود را مورد تهدید فوری می دید و در راستای موازنه تهدید و رویکرد تدافعی، سیاست کمک و حضور مستشاری نظامی در سوریه را اتخاذ نمود.

کلمات کلیدی:

سوریه، ایران، امنیت ملی، موازنه تهدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1256953>

